



שיעור מספר 7

חומר לקורס

הדרכה, פיתוח מיומנויות – אין מיקוד לעמודים מסויימים.
לפי הפרקים בסילבוס

שיטות ואמצעי הדרכה מתקדמים – הערות למצגות

שלושת המרכיבים: מדריך, לומד ותכנים
לומד – המרכיב שלא שולטים עליו (לא ממיינים אנשים לפי יכולת למידה – לפחות נכון להיום)
מדריך – יכול לא להתאים רק אם לוקחים משהו מבפנים ועושים אותו מדריך. בפרט – ישנה בעיה של מרצה שאינו מוערך

הרצאה

יתרונות נוספים – אפשר לראות את התגובות ולגרום לאינטראקציה
מה עדיף – הרצאה או דיון: אנשים מעדיפים הרצאה כדי להשאר פאסיביים.

ברור שלשלב הרצאה ודיון זה דבר הכרחי – ולכן אנחנו מדברים על הנושאים ה"טהורים" ולא השילוב.
השילוב (הנכון) הוא תמיד המטרה המורכבת ביותר

מטרת ההדרכה

לשרת את הלמידה

מי הם הלומדים

מה אני רוצה ללמד

מה השיטה הכי יעילה ללמד את מה שאני צריך – יעילות: תורמת לארגון.

מנהל ההדרכה – בבחירת אמצעי ההדרכה צריך לשלב בין נוחות ועלות לבין שימוש בהדרכה המתאימה ביותר.

בחלוקה גסה מדובר על אמצעי הדרכה מסורתיים ומתקדמים:

רוב האנשים שנמצאים היום במעגל העבודה התרגלו ללמידה בשיטות המסורתיות. המפתח להחלטה באיזו שיטת לימוד לנקוט הוא מה מתאים ללמד בכל שיטה. כמודל כללי, הלמידה מרחוק מתאימה ללמידה של נושאים מאוד ברורים, מאוד חד-ערכיים.
כדי ללמד נושאים שאינם חד ערכיים יש להקדים וללמד את הכלל, את הכלל ניתן ללמד בשיטות מתקדמות. כאשר רוצים לעסוק בניתוח אירוע עדיף להשתמש בכלים אינטראקטיביים
מה שאמצעי הדרכה לא מאפשרים הם לייצר את האינטראקציה של מרצה-כתה. גם אם ניתן להגיב, זה נעשה באופן מלאכותי ולא תמיד בתזמון הגיוני.

עוד נקודה היא שאמצעי ההדרכה המתקדמים אינם נגישים, גם למי שמכיר ורגיל לעבוד עם טכנולוגיה.

לומדות הן יקרות להפקה ויקרות לעדכון – כלל אצבע מדבר על מאות אנשים (300 אנשים) לפחות.

יציאת היום:

ש' – "אפילו אני לא מעוניינת לשמוע את עצמי"

2 מתוך 2

נכתב על ידי גל

על בסיס תוכן ההרצאות במדעי ההתנהגות – מכללת נתניה
<http://behavioral-sciences-nac.blogspot.com>